

- 4 Jsme přece dědicové
- 6 Zastavení u M. T. s Pavlem Hoškem
- 8 O cestě za světlem s Pavlínou Bílkovou
- 11 KSK: Pozvánka na jarní prázdniny a letní tábor
- 12 Rozpis vánočních bohoslužeb
- 13 Zprávy z KCMT
- 15 Mikulášská nadílka

12

Očekávám radostně?

Začíná advent, čas radostného očekávání příchodu Krista. Může se ale stát, že spolu se začátkem tohoto období padne na člověka stres z toho, co všechno zase bude muset stihnout, nakoupit, napéct a připravit. A z adventu se pak snadno stane čas neklidu a nestíhání. Pro odlehčení bychom mohli říci, že k autentickému prožití Vánočních svátků je potřeba připravit dvě věci: doma pořádný chlív a v sobě připravené otevřené srdce. To první samozřejmě berme s humorem.

Stojí ale zato si uvědomit, že první Vánoce v historii byly z lidského pohledu opravdu naprostým fiaskem a tvrdým provizoriem. Svatá rodina se musela spokojit s místem, které nebylo určeno lidem, ale dobytku. Asi to tam nebylo romantické ani hygienické... A právě tako vstupuje do dějin Boží Syn. Vidíme, že se neštítí toho, co je v našem světě špinavé a nedokonalé, nezvládnuté a porušené.

Život není snadný. Je poznamenán bolestí, hříchem a smrtí. To je něco, s čím si sami neporadíme, ani před tím neutečeme, ale potřebujeme

zásah zvenčí. Ježíš je připraven vstoupit do našeho života i přes všechno to, co v něm není ideální. Přichází do naší reality tam, kde zrovna jsme. I když Mu nemůžeme nabídnout uspořádané a čisté srdce, On je připraven i tak vstoupit, očistit ho a prozářit. Má to ale jednu podmínku. Na nás je, jestli Ho k sobě pustíme. Jestli Mu dovolíme vstoupit dovnitř. Jestli se nebudeme stydět pozvat Ho dál. I do toho, čím se nechlubíme. On je jako světlo, které vstupuje doprostřed temnoty našeho života, aby ji prozářil. Světlo tmu vždy přebije, naopak to nefunguje. Temnota pro něj není problém. Potíž jsou zavřené dveře z naší strany.

Jde jen o to se Božímu světlu otevřít a vystavit.

Krása křesťanských Vánoc nespočívá v tom, že si je my sami uděláme hezké. Jde spíš o to dovolit Bohu, aby nás navštívil a naplnil nás radostí a pokojem, který nepochází z tohoto světa. Ať je tedy letošní advent skutečně časem radostného očekávání a světlo letošních Vánoc, ať prozáří všechny temnoty, s nimiž se v životě potýkáme!

P. Dominik

Slovo povzbuzení na prosinec

Milí přátelé a čtenáři Fchodovin,
tak tu budeme mít zase Vánoce. Rok se s rokem sešel. Ráda bych, abychom je prožili pěkně. To znamená, že bychom neměli podcenit přípravu na ně. Už někdy od podzimu se snažíme myslet na to, který dárek a komu pořídit a pak dát pod stromeček jako projev naší lásky a vděčnosti. Ráda bych, abychom obdarovali také každý sám sebe. Udělejme si čas a prostor během adventní doby

na sebe. Teď myslím hlavně na svou duchovní stránku. Zkusme si i ve shonu před Vánocemi najít čas a prostor pro duchovní ztišení. Jak prožijeme tuto přípravu na Vánoce, tak budeme během nich při připomínce narození Ježíše pocítovat radost a Boží blízkost.

Nabízím Vám rozjímavé verše na každý týden adventní doby. Jsou to verše, které když necháme zapadnout do půdy svého srdce a budeme je opravdu přijímat a rozjímat, pomohou nám znovu

si připomenout Boží lásku a sytit se jí. To, že se nejen smíme nazývat Božími dětmi, ale že jimi také jsme, je největší dar. (Srov. 1. Janův 3:1) Jak často na to zapomínáme a vytrácí se naše důvěra v Boží lásku a ochranu.

1. adventní týden (neděle 1. 12.–7. 12. 2024)

Jan 10:27–30

„Mé ovce slyší můj hlas a já je znám a následují mě. Já jim dávám věčný život a nezhynou navěky a z mé ruky je nikdo nevyrvé. Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny a nikdo je nemůže vyrvat z ruky mého Otce. Já a Otec jsme jedno.“

2. adventní týden (neděle 8. 12.–14. 12. 2024)

Ozeáš 11:4

Táhl jsem je provazy lidskosti a lany milování. Byl jsem jim tím, kdo nadnáší jho, které nosí na šíji; skláněl jsem se k nim, abych je nakrmil.

3. adventní týden (neděle 15. 12. – 21. 12. 2024)

Žalm 23

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvá berla a tvá hůl mě potěšují. Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potíráš, kalich mi po okraj plníš. Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů. (v jiném překladu: dobro a láska provázet mě budou...)

4. adventní týden (neděle 22. 12.–24. 12. 2024)

Jan 15:13–14a

Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele. Vy jste moji přátelé...

Štědrý den:

Lk 2:14: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.“

Katka

↓ ↑ Dušičková pobožnost

JSME PŘECE DĚDICOVÉ

Dobro, krása, pravda, láska a štěstí pocházejí od Boha. Od Boha Stvořitele. Pozorujte vesmír: obraz planety a hvězd je strhující svou krásou.

Všechno tam má své místo. Řád vesmíru dýchá pokojem. Pozorujte svět, hory, řeky, krajinu: všechno dýchá pokojnou krásou. Pozorujte tvář dítěte, které se směje na celé kolo, tvář starce zbrázděnou lety života. Bůh své stvoření udělal s takovou láskou, že neustále vyvolává dojem vznešenosti a krásy.

Podívejte se ale také, co dělá moderní svět! Moderní člověk bez rozmyslu konzumuje, neodolatelně je přitahován hojností zboží a reklamními pobídkami, které ho vybízejí, aby si nespoutané užíval. Dříve nebo později pochopí nekonečný smutek své existence a uvědomí si, že už nedokáže vidět vyšší hodnoty svého života. Je zajatcem zrádného kruhu: produkovat, konzumovat, produkovat ještě víc a ještě víc konzumovat. Z hmotného hlediska je člověk obézní. Z duchovního pohledu je často jako ubohý bezdomovec.

Jedinou nadějí je objevit znovu Ježíše Krista. Vánoce nám k tomu dávají prostor. Když rozjímáme u jesliček o Božím dítěti, které je nám tak blízko, naše srdce nemůže zůstat lhostejné, smutné a omrzelé. Koledy a zvyky spojené s tímto svátkem jsou naplněny radostí, že Ježíš přišel na tento svět, aby nám přinesl spásu, aby nám daroval tu úžasnou naději, že náš život má smysl, že má logiku, že jsme Bohem zachráněni a milováni. A to nás vede k úžasu, jak nás Bůh miluje. Úžas je vlastní dětem. Otupělý člověk už se nediví ničemu, nic ho nenadchne. Mnozí lidé u jesliček se už

ani nechtějí radovat, mnohdy stojí u kříže a chybí jim vděčnost, že Bůh je tak dobrý a veliký.

Často lidé dnešní doby zapomínají děkovat, žasnout nad Božím dílem, nad Boží láskou. Představte si tu úžasnou scénu! Představte si břehy Tiberiadského jezera brzy ráno. Apoštolové u mola perou sítě. Celou noc se lopotili a nic nechytili. Jsou vyčerpaní, omámení únavou a ospalí. Kolem prochází Ježíš. Vstoupí do jedné z loděk, aby učil zástup. Náhle přikazuje Šimonovi, aby zajel na jezero a spustil sítě.

Můžeme si představit pohledy lidí, které asi následovaly, krátké zaváhání Šimona Petra. Byl profesionálním rybářem. Dobře věděl, že z lidského hlediska je po neúspěšné noci plodný rybolov nemožný. Mohl protestovat, odvolávat se na svou odbornost, na svou odbornou zkušenost a Pánu Ježíši odporovat. Víme, že Petr nebyl vůbec jednoduchá povaha; také se mohl rozčilit a objasnit Pánu Ježíši, že pokud jde o ryby, je tu odborníkem on. Rozhodl se Mu však důvěřovat: „Na tvé slovo spustím sítě.“ Rozhodl se vzdát svých lidských opor a spolehnout se pouze na Ježíšovo slovo. A sítě se naplnily tak, že se až trhaly. Souhlasil s tím, že musí věřit, a dostalo se mu konkrétního prožitku Boží všemohoucnosti. A jak na to zareagoval? Skákal radostí nad tímto projevem Boží slávy? Začal ihned velebit slávu Nejvyššího? Nikoli, Petr začal tím, že padl Ježíšovi k nohám a prohlásil: „Pane, odejdi ode mne, jsem člověk hříšný!“

Představte si břeh onoho jezera, které má tak zvláštní kouzlo. Je to úchvatná scénérie. Příroda vytváří nádherné pozadí pro gesto, které před-

stavuje úplně první učení našeho úplně prvního papeže. Petr nás učí svým příkladem, jak můžeme my lidé přistupovat k Bohu. Musím se stát malým, aby mě Bůh zdarma přijal do své nekonečné velikosti. Boží láska k lidem se projevila Božím narozením. Bůh zjevuje svou něhu a lásku. Ale člověk se dopouští strašlivého masakru svatých dětí krátce po Vánocích, po svátcích dobra a lásky. „Když pronásledovali mne, budou pronásledovat i vás,“ varuje nás Ježíš. Proto platí v každé těžké situaci: mějte se rádi, odhodte egoismus a sobectví. Držte se Ježíše Krista. Kniže temnoty nás chce především postavit proti sobě navzájem. Ale Ježíš nám důrazně říká: Milujte se navzájem, jako já jsem miloval vás.

Každá láska vytváří vztah. Člověk dnešní doby často spíše než po lásce dychtí po moci, díky které chce svůj život sám vzít do vlastních rukou. Jak krásné a osvobozující je vědět, že existuji, protože jsem byl milován! Jsem plodem svobodné vůle Boha, který si mou existenci od věčnosti přál. Je příjemné vědět, že jsem dědicem lidského pokolení, kde se děti rodí jako nejkrásnější plod lásky svých rodičů. Vědomí, že jsem dědicem dějin, země, civilizace je obohacující. Co by z nás bylo, kdyby nás rodiče nenaučili chodit a mluvit? Jádro lidské situace je radostný prožitek toho, že nejsme sami původcem svého bytí, že nejsme svým vlastním stvořitelem, že jsme byli chtění a milováni ještě dřív, než jsme vznikli. Je to zásadní zkušenost: „Hospodin mě povolal z života mateřského, od nitra mé matky připomíná mé jméno“ (Iz 49,1).

Tato jistota založená na našem prožitku je kořenem celé civilizace. Bez ní jsme zbavení svého původu, odsouzení k tomu, abychom si všechno tvořili vlastními silami. Snižuje nás to do situace nomádů bloudících životem a vržených do světa náhodou, slepou evolucí. Aby měl náš život v tomto světě pevný základ, musíme být spojení s druhými lidmi. Svobodu nemáme k tomu, abychom druhým říkali se strachem a podezřením NE, nýbrž abychom jim říkali ANO a navazovali s nimi trvalá pouta důvěry a lásky.

Archetypem takové smlouvy je manželství, v němž muž a žena přijímají svou niternou přirozenost pohlavních bytostí, uvědomují si, že se vzájemně potřebují, a rozhodují se sobě navzájem navždy darovat.

Je příznačné, že moderní člověk téměř není schopen absolutního závazku. Doslova ho paralyzuje strach z této vyhlídky, která znamená důvěru v sebe i ve druhého. To je společný kořen krize manželství i krize duchovního povolání. Ty dvě jdou spolu ruku v ruce.

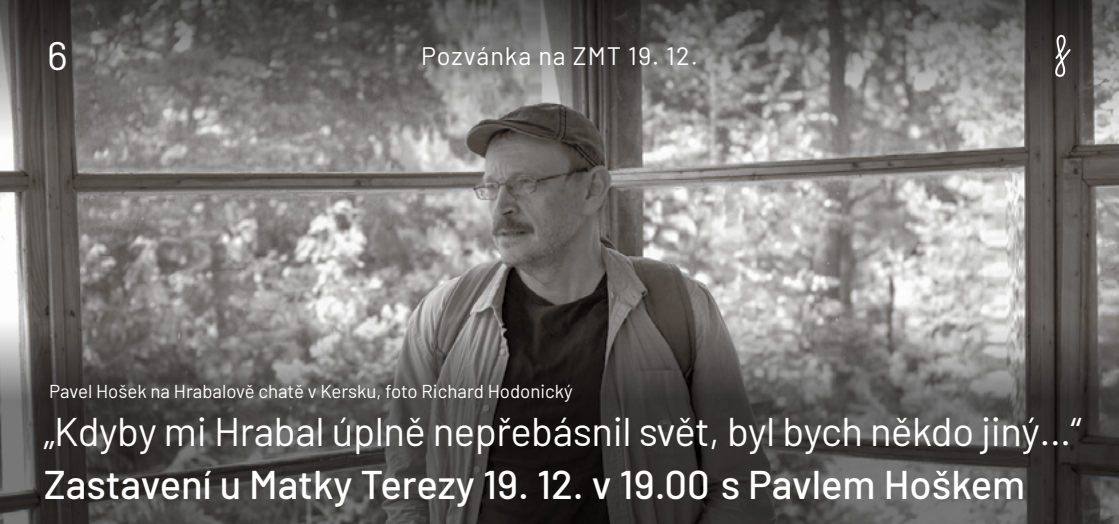
Jak se má člověk zavázat na celý život, když druhého a priori podezírá, že pro něj nechce dobro? Celou lidskou společností se jako pomalý ochromující jed rozšířila nedůvěra v dobrotu a lásku Boha Stvořitele.

Každý vztah je proto na příště zdrojem strachu. Závazek z lásky vypadá jako nebezpečné bláznovství. Manželům je třeba pomáhat, aby se věrně milovali po celý život, aby jejich děti byly šťastné, aby celá rodina žila v klidu a v pohodě.

Děti chtějí být milovány, chtějí vyrůstat a žít společně s oběma rodiči, protože mateřské a otčovské postavy se ve výchově dětí a při budování jejich osobnosti a jejich identity vzájemně doplňují. Je proto důležité, aby se učinilo maximum pro to, aby děti mohly růst ve stabilní rodině. Proto je třeba povzbuzovat manžele, aby nikdy neztráceli ze zřetele svátostnost svého manželství, a upevňovali jej nasloucháním Božímu slovu, modlitbou, ustavičným dialogem, vzájemným přijetím a vzájemným odpuštěním.

Když letos budeme stát u jeslíček, moc nám prospěje dobře se dívat na Svatou rodinu. Okolnosti a podmínky, ve kterých budovali svůj vztah a domov, byly nelítostně dramatické. Život je neušetřil ničeho. Dokonce se hned na počátku vloučila i myšlenka všechno vzdát a tajně se rozejít. A přesto nad místem, kde pobývali, vyšla hvězda a znělo Gloria. Nechme se inspirovat Svatou rodinou, aby náš život byl Bohu milý, aby naše Vánoce byly šťastné a radostné.

Váš jáhen **Pavel Urban**

Pavel Hošek na Hrabalově chatě v Kersku, foto Richard Hodonický

„Kdyby mi Hrabal úplně nepřebáslil svět, byl bych někdo jiný...“ Zastavení u Matky Terezy 19. 12. v 19.00 s Pavlem Hoškem

Evangelium nacházíme také v jiných knihách, než je Bible – u C. S. Lewise, Jaroslava Foglara nebo k překvapení mnohých v monumentálním díle Bohumila Hrabala. Mnoho o tom ví profesor religionistiky Pavel Hošek z pražské Evangelické teologické fakulty UK, který právě Hrabalovi, od jehož narození letos uplynulo 110 let, nedávno věnoval hned dvě knihy – Evangelium podle Bohumila Hrabala a Bohové jste vy. O duchovních motivech v krásné literatuře pohovoří na Zastavení u Matky Terezy 19. prosince v 19 hodin v KCMT.

Dlouhodobě se věnuješ tomu, jak nacházet duchovní poselství v beletrii. Byl jsi vždycky velký čtenář? A kdy sis poprvé všiml, že se tě při čtení dotýká něco, co není z tohoto světa?

Mojí rodiče byli velcí knihomolové. Nechodili do kostela, nebyli ve straně. Ale četli. Pořád. A povíдали si o tom. V bytě, kde jsem vyrůstal, byla jen jedna „svatyně“, a sice knihovna krásné literatury. Nějak jsem uvěřil, už jako dítě, že člověk se dozví dá to nejdůležitější z knih.

Pamatuju si, že jsem k tomu dospěl ještě dřív, než jsem se naučil číst. Byl to zvláštní pocit, dívat se na ohmatané hřbety knih v obývacím pokoji a těšit se, až budu umět číst. Nemohl jsem se dočkat. Asi i proto jsem četbu od začátku vnímal jako něco téměř posvátného. Když беру do ruky knihu, mívám pocit, že otevírám bránu do jiného světa. Že se vydávám na dobrodružnou výpravu,

po které už nic nebude stejné, jako bylo dřív. Když jsem třeba v dětství propadl kouzlu Foglarových knih, svět se mi změnil před očima. Z rokle za městem byla Jezerní kotlina, z blátivého plácku u rybníka Sluneční zátoka a z chátrajících baráků kolem náměstí bájná Stínadla. Dodneška to tak mám.

Tvoji předposlední knihou je Evangelium podle Bohumila Hrabala, což je kombinace, která lidi neznalé jeho tvorby může překvapit. Objevil jsi totiž vzácné nahrávky spisovatelových adventních promluv, které už jako starší pán počátkem 80. let přednesl v evangelickém sboru v Libici nad Cidlinou, 20 km od své chaty v Kersku. Co je to „Hrabalovo evangelium“?

Hrabal nebyl jen spisovatel, byl to filozof. Celý život se vášnivě ptal po smyslu lidského života před tváří věčnosti. V jeho literárním díle se to odráží, i když často spíší mezi řádky.

„Hrabalovo evangelium“ je pojmenování jeho životní filozofie nebo, přesněji řečeno, jeho způsobu vidění světa. To zvláštní vidění skutečnosti, příznačné pro Hrabalovy prózy, mi kdysi na prahu dospělosti úplně změnilo život. Rodiče mi nenápadně položili na noční stolek pár Hrabalových knížek a já se začeti – a vzplanul jako suchá stodola. Myslím, že bych byl někdo jiný, kdyby mi Hrabal úplně nepřebáslil svět. Kdyby mě v době, kdy jsem o duchovních záležitostech nic nevěděl,

nepozval k tomu svatému tajemství, které nějak prosvítá mezi řádky jeho textů. Je to více než třicet let od doby, kdy jsem vzal první Hrabalovu knížku do ruky, a jeho vliv na moje vidění skutečnosti je dnes větší než kdykoli předtím.

Jaká oblast literární tradice by tě lákala dál? A pracuješ už na něčem novém?

Teď jsem ponořený do spisů františkánského kněze Richarda Rohra. Není to krásná literatu-

ra, ale v těch knihách je tak nějak všechno, co jsem vždycky miloval: Divoká příroda, zázračné stvoření, život jako svatý tanec, odkaz Františka z Assisi, duchovní kultura původních obyvatel Ameriky, Ježíšovo bytí pro druhé, mystický ponor až ke skryté slávě pod povrchem jevů. Jsem z toho u vytržení. Možná o tom něco napíšu.

Rozhovor připravila
Tereza Zavadilová

NA POČÁTKU BYLO RÁNO

Milí přátelé,

v minulých letech jsem vás ve Fchodovinách občas pozval na procházku mezi řádky Bible. Nyní bych vám chtěl tyto výlety nabídnout posbírané do „malého biblického cestopisu“. Jmenuje se „Na počátku bylo ráno“, ilustroval ho známý, křesťanský kreslíř Pavel Bosman a v prosinci vyjde v Nakladatelství KMS. O tom, kde všude bude k dostání, se ještě jedná (doufám, že i v našem obchůdku), podrobnější informace můžete najít zde: www.knihy kms.cz/na-pocatku-bylo-rano.

Radostné zážitky při toulkách mezi řádky Bible vám přeje

Honza Zindulka

Sváteční krátké počtení: O tom, kdo je vlastně Ježíš

Pane, za všechny nemocné, smutné a bezmocné prosíme, jako by jejich nemoc a smutek byly naše. Přiváděj nás jedny k druhým a uč nás naslouchat, chápat, sdílet radost i pláč. Vždyť Tvé slovo vede zase druhé lidi za námi, když je potřebujeme: aby naše smutky a bolesti byly i jejich nebo abychom si navzájem dali kus radosti.

Prosíme za všechny, kdo ztratili naději. Prosíme za ty, kdo nikoho nemají – pro tvrdost lidských srdcí, anebo prostě proto, že s nimi nikdo nevydrží. Prosíme za lidi, kteří jsou plni loby a zášti. Prosíme za ty, koho ovládá jakákoli zlá moc.

Prosíme za ty, kdy slouží: aby měli dost sil a dost naděje. Prosíme za ty, kdo hledají, aby našli k Tobě cestu a v nás přátele, o které by stáli.

Prosíme za křehké vztahy v rodinách, aby našly pevný základ skutečné lásky a odolávaly tlakům a ranám, které je ohrožují. Kéž lidé znají cenu odpuštění a umějí je přijímat i dávat.

Amen.

autor: Jan Keřkovský
vyhledal: Ch. Tvrzník

O CESTĚ ZA SVĚTLEM... ROZHOVOR S PAVLÍNOU BÍLKOVOU

Minulý měsíc navštívila naše farnice Pavlína Bílková pro nás exotickou zemi Ugandu. Neváhala jsem a hned jsem se jí na důvody jejího pobytu a na její zážitky z této země pro čtenáře Fchodovin ptala.

Pavlíno, jak dlouho jsi tam byla a jak k této cestě vlastně došlo?

Pracuji jako redaktorka Katolického týdeníku a naše redakce dostala nabídku vyslat jednoho člena do Ugandy. Strávila jsem tam pět dní společně s třemi dalšími novináři z ČR a Rakouska.

Kdo tuto cestu organizoval?

Na cestu nás pozvala nezisková organizace Světlo pro svět, která působí kromě Ugandy ještě v Mosambiku, Jižním Súdánu, Keni, Etiopii a Burkině Faso. V Ugandě podporuje Světlo pro svět hlavně oční péči u dětí i dospělých a také podporuje lidi se zdravotním postižením při vstupu na pracovní trh. Světlo pro svět vzniklo v roce 2007 jako sesterská organizace původně rakouské společnosti Licht für die Welt, která úspěšně funguje již od roku 1988. V současné době vedle ČR a Rakouska mezinárodní organizace Light for the World působí také

ve Německu, Švýcarsku, Belgii, Nizozemí, Velké Británii a USA.

Na jaká místa vás Světlo pro svět vzala?

Měli jsme velmi nabitý a rozmanitý program. V nemocnici Mulago v hlavním městě Kampale jsme navštívili oční oddělení a měli možnost mluvit s lékaři i s jednou maminkou, která zrovna přinesla svého několikaměsíčního syna na kontrolu po operaci šedého zákalu. Některé z pacientů jsme také navštívili u nich doma a měli tak jedinečnou příležitost vidět, jak žijí chudí Ugandané.

Jeden z projektů, který Světlo pro svět v Ugandě podporuje, je také měření zraku na školách. Navštívili jsme tedy jednu střední a jednu základní školu, kde jsme mluvili s žáky i s učiteli. Díky spolupráci s terénními pracovníky, mohou děti během několika dní od zjištění problému dostat zadarmo brýle. Při vážnějších diagnózách jsou pak léčeni v některé z nemocnic.

Zmínila jsi také návštěvu kina, jak k tomu došlo?

Světlo pro svět natočilo ve spolupráci s jedním mediálním studiem celovečerní film, ve kterém hrají lidé s postižením.

Tento jedinečný projekt má upozornit na zdravotně znevýhodněné a ukázat, že nejsou jen

odkázání na pomoc ostatních, ale aktivně přispívají ke změně vžitých stereotypů a předsudků. Měli jsme možnost vidět tento film v jednom z kin v chudé čtvrti společně s asi 150 diváky.

Musím říct, že sledování tohoto filmu, který byl simultánně tlumočen z angličtiny do místního jazyka v boudě stlučené z vlnitého plechu, byl jedním z nejsilnějších a nejpodivnějších zážitků.

Tato cesta musela na tebe hodně zapůsobit.

Byla jsem v Africe poprvé, a protože nám při přípravné schůzce říkali, že je to země evropského střihu, byla jsem překvapená, v jaké chudobě mnoho lidí v Ugandě žije. Nejde jen o materiální nedostatek jednotlivých rodin, ale i chybějící vybavení v nemocnicích či vůbec povědomí o věcech, které my považujeme za samozřejmé. Třeba to, že krátkozrakost či dalekozrakost se dá kompenzovat brýlemi.

Neléčená cukrovka poškodila tomuto chlapci zrak a málem jej připravila o život. Díky Světlu pro svět mohl být operován

S jakými pocity ses vrátila? Změnil se tvůj postoj vůči něčemu nebo někomu? Máš pro naše čtenáře nějaký vzkaz?

Jsem vděčná za to, že mohu žít v dostatku a blahobytu. Myslím, že pro notorické nespokojence by jedna taková návštěva mohla být dobrým budíčkem. Máme se tu totiž strašně dobře.

Při rozhovoru s neslyšící herečkou v mediálním centru v Kampale

Zároveň jsem si uvědomila, že naše automatické předpoklady nemusí vždycky u druhých platit a stojí za to vidět toho druhého čistým pohledem bez předem připravených závěrů a stereotypů.

Optik John ve své ordinaci v nemocnici v Entebbe

Pokud byste se chtěli dozvědět více o práci Světla pro svět, můžete se podívat na stránky www.svetloprosvet.cz, kde najdete i čísla účtů, pokud byste chtěli zdravotní péči v Ugandě podpořit.

Za rozhovor děkuje **Katka**

MOJE NAROZENINOVÉ OBDAROVÁNÍ

Milí čtenáři Fchodovin,

chci se s vámi podělit o svůj zážitek z letního cestování. Svůj letošní narozeninový den jsem se rozhodla oslavit návštěvou Vatikánu. Krásně jsem si všechno naplánovala, aby z toho nakonec vyšel úplně jiný a mnohem krásnější příběh.

Nejdříve to začalo spíš nezdarem. Měli jsme se synem v plánu navštívit chrám sv. Petra. Vstup je tam volný, ale před chrámem se táhla fronta turistů tak dlouhá, že by to vydalo na několik hodin čekání. Čekat jsme nemohli, měli jsme koupennou vstupenku do Vatikánských muzeí a Sixtinské kaple. Tak jsem si aspoň stoupla tak těsně k chrámu, jak to bylo přes zátarasy možné, a poděkovala Bohu za to, že smím stát ve Vatikánu před sv. Petrem. Ale samozřejmě jsme oba byli s Benym zklamaní.

Vatikánské sály jsou krásné, jenže všude davy lidí, takže nebylo možné se zastavit. Personál na nás pořád křičel: „Dosto, dosto!“ jakože „Don't stop!“ Do Sixtinské kaple jsme vstoupili v tlačeni, nesměli jsme se ani zastavit před oltářem! Tak jsem se pak naštvála a aspoň jsme se se synem „probojovali“ doprostřed kaple a vmáčkli se mezi stojící turisty, kteří se podobně jako my rozhodli vzdorovat tomu „Dosto, dosto“. Jenže v té hektické atmosféře se žádný spirituální zážitek nekonal, jen jsme zaklonili hlavy, a že tedy vidíme Stvoření Adama, tak jak ho známe z internetu.

Vraceli jsme se unavení a zklamaní a navzdory své víře musím říct, že náladu nám spravilo až odpolední Koloseum a Forum Romanum.

Ale proč to všechno píšu. Večer jsme se vraceli do našeho levného hotelu, od zastávky autobu-

su to byl ještě hodně velký kus a my jsme dlouhé desítky minut procházeli bezútěšnými a neko-nečnými ulicemi vyprahlého velkoměsta. Byla to chudá čtvrť: ošklivé zanedbané domy, zápach, špína, spousta aut, a tu depresivní atmosféru ještě posilovala osleplá okna zkrachovalých a dávno zavřených pizzerií. Mezi těmi oprýskanými činžáky jsem najednou uviděla doslova vlepený malý kostel San Giuseppe, nehezky a zanedbaný jako všechno tady. Architektonicky nic moc a taky asi nebyl moc starý. V podstatě barák jako ty ostatní. Přesto mě ten kostel přitahoval... taky proto, abych na chvíli unikla té hnusné ulici. Takže jsem tam vstoupila. Nejdřív jsem se ale musela vyhnout nedopalkům a odpadkům. Uvnitř právě probíhala bohoslužba. V lavici seděla jedna paní s hlavou zahalenou šátkem. A pro tuhle jedinou paní kněz sloužil mši. Stála mu za to, aby jen pro ni kázal a proměňoval. Začala jsem se modlit a obrátila dlaně vzhůru, chtěla jsem totiž povzbudit toho kněze, aby viděl, že jsme se sešli tři v Jeho jménu. V tu chvíli mě začaly dlaně nečekaně a silně hřát, což je u mě vždy známka Boží přítomnosti (ať si o tom myslí, kdo chce, co chce). A najednou tu bylo moje velké římské a narozeninové poselství: „Dnes jsi Mě ve Vatikánu nenašla, protože dnes jsem tady, v zapomenutém kostelíku, kde unavený kněz pokorně slouží mši pro jednu osamělou ženu.“

Bylo to ohromně silné a nádherné. Tichý dotek Toho, který jest... byla jsem opravdu obdarovaná.

Je jasné, že toho dne byl Bůh pro spoustu lidí i ve Vatikánu. Ale já jsem to prožila takto.

Petra Urbanová

A black and white photograph of a large teepee tent pitched in a forest. The tent is made of light-colored material, possibly canvas, and is supported by several poles. The background shows dark evergreen trees.

KSK Pozvánka: Letní tábor KSK

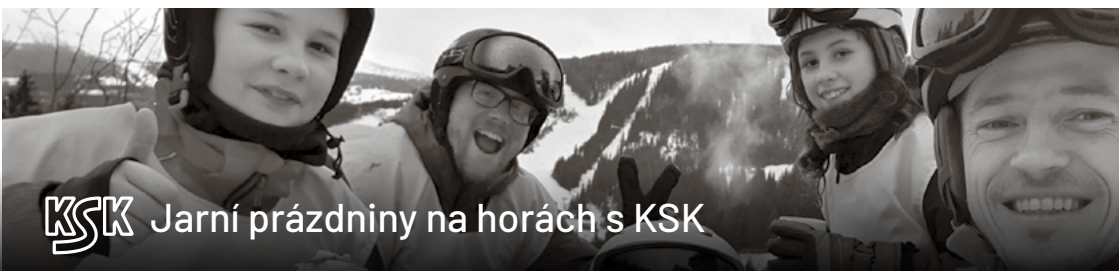
Milí čtenáři,

nacházíme se na konci dalšího roku. Věřím, že v nás zanechal mnoho dojmů a vzpomínek. Myslím, že za celý tým vedoucích letního dobrodružného tábora mohou říct, že nás mrzí, že mezi tyto vzpomínky z letošního roku, nepatří ta táborová. Tato neplánovaná přestávka od KSK táboření nás už od samého začátku školního roku motivuje a inspiruje ke schůzce a plánování. Tak, aby tábor příští rok mohl znovu proběhnout na manětínském louce, v srdci plzeňského kraje.

Rádi bychom Vás, milí čtenáři, tímto informovali, že tábor bude, a že na jeho realizaci plně pracujeme. Zveme všechny děti ve věku 7–15 let, na dva letní týdny, plně objevování, hraní, běhání a táboření.

- Termín konání: 19. 7. – 2. 8. 2025
 - Místo konání: Lipí, v blízkosti Manětína (Plzeňský kraj)
 - Věk táborníků: 7 – 15
 - Další informace a přihláška na: ksktabor.cz
- Pro realizaci tábora je potřeba naplnit určitou kapacitu počtu účastníků, proto, pokud budete někdy během následujících měsíců plánovat léto, budeme velmi rádi, když zahrnete pro Vaše děti i náš tábor, kde je srdečně uvítáme. Případně pokud rozšíříte informaci o táboře mezi blízké či známé, budeme vděční. Nezbyvá než Vám všem popřát poklidný a radostný konec roku, a stejně tak i vstup do toho nového. S přáním krásného prožití vánočních i novoročních dní, za celý tým vedoucích,

Jana Summerová

A black and white photograph of four children wearing ski helmets and goggles, smiling and posing for the camera. They are outdoors in a snowy environment.

KSK Jarní prázdniny na horách s KSK

Jako každý rok, i na tuto zimu připravuje Křesťanský sportovně-kulturní klub KSK Praha lyžařský / snowboardový výcvik (nejen) pro děti a mládež z naší farnosti. Akce se koná v době jarních prázdnin pro Prahu 1 až 5 a sice od 8. 2. do 15. 2. 2025. Účastníci se opět mohou těšit na skvělou partu, výuku lyžování a snowboardingu a také na večerní

program, který má nejen pobavit, ale třeba i něco naučit. To vše zarámované krásným prostředím horské chaty v samém srdci Krkonoš.

Tak vezměte svoje kamarády a pojedte s námi na hory! Více informací a přihlášky najdete na: www.kskpaha.org

Horský tým KSK

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTI

Datum	Čas	Událost
24. 12. (út)		Vigílie Narození Páně
	16.00	Mše svatá (KCMT)
	17.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	23.59	Mše svatá (KCMT)
25. 12. (st)		Slavnost Narození Páně
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	9.30	Mše svatá (KCMT)*
	11.00	Mše svatá (KCMT)
26. 12. (čt)	14.00–17.00	Kostel otevřený – koledy (kostel sv. Františka)
		Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	9.30	Mše svatá (KCMT)
29. 12. (ne)	14.00–17.00	Možnost navštívit Betlém (KCMT)
		Svátek svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	9.30	Mše svatá (KCMT)*
31. 12. (út)	11.00	Mše svatá (KCMT)
	20.00	
		Silvestr – závěr občanského roku
	17.00	Mše sv. na poděkování a požehnání (kostel sv. Františka)
1. 1. (st)	22.30	Modlitba chval a díků a prosba o požehnání (KCMT)
		Slavnost Matky Boží, Panny Marie
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	9.30	Mše svatá (KCMT)*
5. 1. (ne)	11.00	Mše svatá (KCMT)
	20.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
		Slavnost Zjevení Páně (přeložena z po 6.1. 2025 na ne 5.1. 2025)
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
12. 1. (ne)	9.30	Mše svatá (KCMT)*
	11.00	Mše svatá (KCMT)
	20.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
		Svátek Křtu Páně – konec doby Vánoční
	8.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)
	9.30	Mše svatá (KCMT)*
	11.00	Mše svatá (KCMT)
	20.00	Mše svatá (kostel sv. Františka)

* Vybrané bohoslužby můžete sledovat na farním YouTube kanále

Od neděle 24. 12. do neděle 31. 1. se bude zpovídat půl hodiny přede mší svatou (mimo mši v 11:00 v KCMT), nebo po předchozí domluvě s knězem.

Ve všedních dnech mezi 27. 12. 2024 – 12. 1. 2025 jsou bohoslužby jako během roku.

ZPRÁVY Z KCMT

Sbirka na varhanní positiv

Do konce října se podařilo vybrat téměř 100 000 Kč na úhradu nákladů na restaurování našeho nového varhanního positivu v kapli KCMT, který farnost získala darem od Školských sester sv. Františka. Oprava varhan stála 295 000 Kč.

Restaurace varhan byla podpořena z výtěžku následujících programů:

- koncert Pražského smíšeného sboru v červnu – 6 700 Kč
- inaugurační koncert na varhanní positiv Martina Šmída a Magdaleny Turchichové v září – 11 960 Kč
- prodej obrazů paní Věry Vyčítalové (prodalo se asi 25 obrazů) – 17 000 Kč.

Přijali jsme také dary od fyzických osob ve výši 60 300 Kč.

Na Květnou neděli, 13. dubna 2025, se můžete těšit na další koncert, při kterém si můžete na vlastní uši ověřit, jak krásně náš varhanní positiv zní.

Dary pro farnost

S blížícím se koncem roku opět nezbyvá než poděkovat za veškerou vaši podporu farnosti, ať již ve formě aktivního zapojení do činnosti a programů farnosti, modlitby či finančních darů. Je naším úkolem udržet naši velkou farnost s mnoha možnostmi i výzvami, které nám prostory komunitního centra nabízí, finančně i personálně soběstačnou.

Finanční zdroje farnosti tvoří zhruba z poloviny právě vaše dary, z druhé poloviny pak příjmy z pronájmů a z hospodářské činnosti (obchůdek, kavárna) a také příjmy z farních programů. Z těchto zdrojů farnost hradí provoz a nutné opravy všech tří budov, náklady na pastorační činnost,

mzdy pastoračních asistentů (v současné době se jedná o 2 plné úvazky). Na mzdu ředitelky KCMT získáváme od Arcibiskupství dar. Farnost dále hradí solidární závazky vůči Arcibiskupství ve formě příspěvku do Fondu mzdové podpory kněží, kterou tvoří odvod do projektu Donátor a 10–15% z výnosů z tržeb v hospodářské činnosti. V příštím roce nás bohužel čeká výrazný vzrůst nákladů na vytápění, protože nám skončí smlouva na předchozí výhodnější cenu za plyn.

Vaše finanční dary můžete poslat na účty:

- **104782676/2250** Banka Creditas
- **19-9362170227/0100** Komerční banka (zde však musíme hradit poplatek za jednotlivé položky)

Variabilní symboly:

1111 obecně na aktivity farnosti
1133 konkrétně pro kostel sv. Františka
1144 pro Komunitní centrum Matky Terezy
1188 varhanní positiv

Do poznámky prosím uveďte svoje jméno a adresu, abychom vám začátkem roku 2025 mohli vystavit potvrzení o daru, které vám poslouží k odpočtu částky daru od základu daně a můžete tím získat část darované částky zpět.

Dar je samozřejmě možné předat i v hotovosti kněžími nebo ředitelce KCMT.

Pro všechny dárce a dobrovolníky, kteří farnosti různými způsoby pomáhají, připravujeme v průběhu února pěkný koncert jako poděkování za vaši štědrost a otevřená srdce.

Přeji vám požehnanou dobu adventní i vánoční a krásné svátky.

Karina Juráková, ředitelka KCMT

Holoubci, úklid a adventní zázrak u paní Rebečky

Příběhy z farní charity Praha 4 – Chodov

V posledním patře jednoho panelového bytu na Hájích žije naše klientka s biblickým jménem Rebeka. Je jí devadesát čtyři let. Je vlastně ještě velmi čilá a činorodá, ale velice opuštěná. Ze zdravotních důvodů nemohla mít děti. Manžel již zemřel, stejně jako jediný bratr. Z rodiny zůstali jen dva synovci, kteří žijí v zahraničí. Klientka se přátelí s několika staršími páry v domě. Jedna sousedka jí dokonce pravidelně nosí teplé jídlo. Do naší péče se dostala, protože si při pádu poranila bérec levé nohy. Je diabetička, rána se nehojila, proto ošetřující lékař předepsal naše sestřičky. Ty brzy povolaly do služby i naši sociální složku. Začali jsme paní Rebece nakupovat, pomáhat s úklidem a dovážet obědy.

Velice rychle jsme si paní Rebečku zamilovali. Je to velmi specifická osůbka, vzdělaná, chytrá, s rozhledem, výrazným hlasem a jasným názorem. Je také vášnivá kuřačka. Jen s ní při těch službách zaměstnanci trošičku bojují. Ona je na ty nákupy proháněná po celých Hájích, přestože pravidla říká, že se nakupuje v nejbližším obchodě. Také je mlsná a chce, aby jí kolegové nakupovali „zakázané potraviny“. „Že mám cukrovku, děvčata? No v mém věku, to už je jedno. Kontrolu mám až za měsíc...“ Přesvědčit ji, aby si nechala doma uklidit? To je teprve oříšek! Je totiž nejšťastnější, když přinesou nákup a potom si s ní sednou a dají si kávu, ideálně s cigárkem a povídají si. Jenže podlaha se sama nevytře, nevyluxuje a prach ze skříní také kouzelně nezmizí. Paní Rebeka pracovníky k úklidu moc pouštět nechce. Navíc už pečovatelé zjistili, že kbelík, koště i hadr snad pamatují druhou světovou válku a lux zemřel už před několika lety. Koupit nové vybavení? Nemyslitelné! „To už přece v mém věku není potřeba. To jsou vyhozené peníze,“ říká klient-

ka. Známe samozřejmě horší domácnosti, než je tento byt, ale je to škoda. Mluvili jsme se synovci a žádali je o radu.

Paní Rebeka si na naše každodenní návštěvy rychle zvykla a začala se na ně těšit. S oblibou říká, že je v tom posledním patře sama jak vězeň na Bezděze. „Kdyby nebylo těch holoubků, neměla bych kromě vás s kým promluvit.“ Ona totiž krmit holuby, kteří se na její balkón slétají z širého okolí. Balkón i balkóny sousedů podle toho vypadají. V domě se o to vedou trvalé spory, ale s naší milou klientkou nikdo nehne. Holoubky miluje a krmit je nepřestane.

Synovci paní Rebece pravidelně telefonují. Když mají cestu do Čech, vždy ji navštěvují. Přišel advent, klientka nám celá natěšená referovala, že čeká návštěvu. Přijedou oba i s manželkami na celý víkend. Moc se těšila, jak si je užije. V pondělí ráno po tom slavném víkendu pečovatelka nevěřila vlastním očím. Byt zářil čistotou. V komoře byl nový kbelík, mop a hadr, vedle se usadil nový lux. Paní Rebeka jen hartusila: „Vtrhli sem jak bouře. Přinesli si nové úklidové prostředky. Takové vyhozené peníze pro starou osobu. Celou sobotu všichni čtyři myli, drhli, smejčili. Holoubky mi vyplašili. Balkón je k nepoznání, jak to tady ti moji miláčkové poznají? Budou Vánoce, co já si bez těch mých ptáčků počnu?“ Pečovatelé ji chlácholili, ať si užije čistý byt. Holubi cestu za jídlem určitě najdou.

My jsme spokojení, s novým vybavením je možné v bytě udržet čistotu. A holubi? Ti se samozřejmě vrátili, znovu trůní na balkóně a Vánoce naši milé klientky jsou zachráněny.

Vánoce jsou za dveřmi a po nich Tříkrálová sbírka, která je plánována od 1. do 14. ledna 2025.

Počátkem roku koledníci opět vyjdou s požehnaním do ulic. Zvu tedy všechny vedoucí skupinek koledníků, aby se mi ozvali.

Současně bude probíhat i online sbírka, bude tedy možné přispět převodem na účet. Charita Praha – Chodov má přidělený variabilní symbol 777910016 nebo můžete využít QR platbu, která bude zveřejněna v příštím čísle Fchodovin, na našich webových stránkách i facebooku. Připravíme také letáčky, které před svátky doneseme do obou farních kostelů. Budeme vám velice vděční,

pokud nám je pomůžete roznést po okolí. Můžete přispět i přímo naší Charitě Praha – Chodov, převodem peněz přímo na provozní účet číslo 7450400257/0100. Můžete samozřejmě poslat finanční příspěvek i na číslo účtu naší veřejné sbírky, které je zveřejněno na webových stránkách www.charitapraha4.cz

Za všechny dary předem děkujeme. Přeji vám pokojný vstup do nového církevního roku a krásný advent.

Eva Černá

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA V KCMT

Milé děti!

Ve čtvrtek 5. 12. od 17:00 do 17:45 se chystám za vámi podívat - i se svou andělskou družinou - ke Komunitnímu centru Matky Terezy. Přijďte a vyzkoušejte si své dovednosti a vědomosti na různých stanovištích kolem KCMT, které pro vás tradičně připravují také pozemští dobrovolníci. Moc se na setkání s vámi těším!

Váš Mikuláš

Pro aktuální podrobnější informace sledujte web kskpaha.org a FB [KSK.Praha.z.s.](https://www.facebook.com/KSK.Praha.z.s.)

Dobrovolníci všemožných dovedností (obsluha stanoviště, koordinace davu, doprovod Mikuláše aj.) se sjedou již ve středu 4. 12. od 19:00, kdy společně nachystáme vnitřní prostory a připravíme venkovní aktivity. V průběhu příprav proběhne školení jednotlivých skupin pomocníků, obzvláště koordinátorů davu. Ve čtvrtek 5. 12. je potřeba přijít mezi 15:30-16:00. Na podrobnostech o pomoci je nutné se domluvit předem s Aničkou Procházkovou, osobně či na mailu mikulas@kskpaha.org. Těším se na spolupráci!

Anička

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

V úterý po mši sv. v kostele sv. Františka

– **út 3.12.** 18.45–19.15 Očekávání proroků

(Pavla Edita Hercíková)

– **út 10.12.** 18.45–19.15 Advent jako naděje

k setkávání (Miroslav Klípa)

– **út 17. 12.** 18.45–19.15 Adventní naslouchání

Božímu Duchu (Petr Škacha)

17.00–20.00 Možnost přijmout sv. smíření

FARNÍ KNIHOVNA

KCMT vchod C, zvonek knihovna. V knihovně nyní najdete více než 5000 knih a periodik převážně křesťanské duchovní literatury.

Katalog na webu www.kcmt.cz/farni-knihovna

Otevřeno máme:

– Středa 16.45–17.45 a 18.45–20.00

– Pátek 10.00–12.00

– Zavřeno: 21. 12. 2024–7. 1. 2025

Dětské okénko Ježíšovy narozeniny

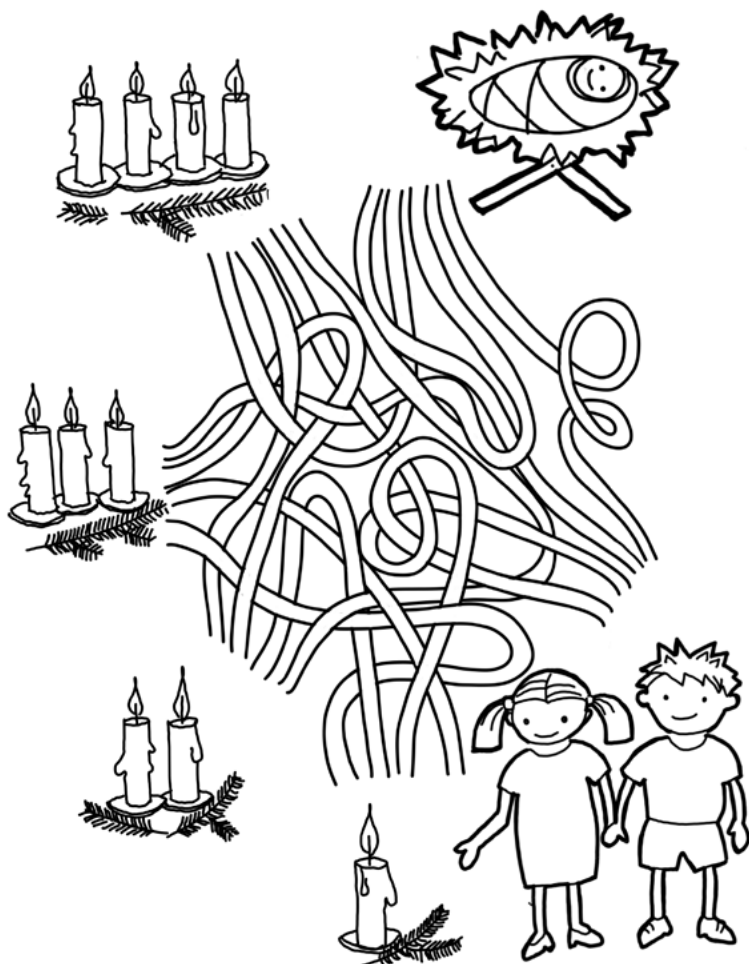
Milé děti,

taky se tak moc těšíte na Vánoce? Já třeba nesmírně. Protože jsou to tak krásné a důležité svátky, tak potřebují přípravu, abychom se po tom dlouhém čekání o to víc mohli radovat – a to je advent. Adventní věnec se svíčkami nám připomíná, že nám Ježíš svým narozením přinesl světlo. Naši kamarádi Tomík a Barborka se také nemohou dočkat. Pomohli mamince vytvořit krásný adventní věnec se čtyřmi svíčkami. Jenže nějaký

zlomyslný šotek neposeda to na obrázku všechno pomotal a cestičky k zapáleným svíčkám všelijak propletl. Pomůžete Barborce a Tomíkovi najít správnou cestu adventem? Od věnce s jednou zapálenou svíčkou ke dvěma, třem, čtyřem a... To už víte určitě sami. Tak krásné Vánoce! Užijte si adventní čekání i vánoční radost!

Příště se na vás zase těší

Martina Hlaváčová a Blanka

Blanka

5. Jméno archanděla, který přinesl Marii nabídku stát se maminkou Božího syna.
6. Kdo nařídil sčítání lidu?
7. Komu spěchala Maria pomoci a kdo poznal, že právě ona bude maminkou Spasitele?

„...PROTOŽE NÁM BŮH CHTĚL
BÝT ÚPLNĚ _ _ _ _ _...“

Setkání

- Pravidelná setkání Život z víry s jáhnem Pavlem Urbanem v prosinci pokračují každou středu v 19 hod. Pozor, přesouvají se pro letošek do KCMT, do místnosti za knižním obchůdkem.
- Setkávání Spolu s Bibli v ruce se konají v úterý 3.–17. 12. po mši sv. a následné adventní obnově na faře – čteme Písmo, diskutujeme o něm, společně odkrýváme význam biblických textů a noříme se do modlitby. Zve P. E. Herciková.
- Na Základy hebrejského jazyka a myšlení s Pavlou Editou Hercikovou zveme v úterý 3.–17. 12. od cca 20.15 na faru. Mohou se připojit i noví zájemci! Budeme si povídat o číslech a číselných hodnotách písmen v Bibli.
- Setkání společenství Hnutí fokoláre – 9. 12. 2024 od 19.15 hod v KCMT nad Slovem života na prosinec: „U Boha není nic nemožného.“ (Lk 1,37) Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731625949
- Páteční dopolední setkávání v prosinci – bohoslužby slova v 9 hod v kapli KCMT se nebudou konat, ale můžeme se vidět na rorátech od 6.45 a poté při následné snídani. Klasická bohoslužba slova, a po ní vánoční posezení, se bude konat v pátek 27.12. Zveme i nové zájemce. J. a V. Friedovi
- Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené – scházíme se každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V prosinci se sejdeme 4., 11. a 18. 12. Setkání je určeno matkám i jejich dětem, které jsou vítány. Společně trávíme čas v modlitbě i ve hře. Srdečně zve Lýdia Murínová tel.: 730 825 301

Knižní obchůdek

Hněv a jeho smysl, VERENA KAST, Portál

Hněv má jednu podstatnou funkci: objevuje se, když je ohroženo naše sebeuskutečnění či sebe-

záchova. Je proto žádoucí využít tuto emoci tak, abychom se uchránili našemu dalšímu zraňování a nově stanovili naše hranice. Připustíme-li si svůj hněv, může dojít k našemu oživení, můžeme získat energii pro nutné změny současného stavu. To že někdo potlačuje svůj hněv, ještě zdaleka neznamena, že je lepším člověkem – potlačená emoce spíše způsobí nepřátelskou atmosféru.

Rozpoznání hněvu a fantazií s ním spojených je cestou, jak uvést do rovnováhy vztah mezi já a okolním světem. Kniha je určena čtenářům se zájmem o populárně psychologickou tematiku.

Kniha byla doporučována na posledním setkání NAD UMĚNÍM ŽIVOTA s PhDr. Annou Stodolovou.

Evangelium podle Hrabala, Pavel Hošek, CDK

Literární dílo B. Hrabala patří mezi nejvýznamnější plody české kultury dvacátého století. Bylo přeloženo do desítek jazyků, stalo se předlohou dlouhé řady celovečerních filmů a divadelních adaptací. V mnoha zemích světa je Hrabal nejznámější český spisovatel. Jeho knihy byly vykládány z mnoha různých hledisek, ale duchovní rozměr Hrabalova myšlení a díla dosud nebyl důkladně prozkoumán. Přitom duchovní motivy a posvátné symboly tvoří důležitou součást Hrabalova literárního zrcadlení světa. Nedávno byly objeveny nahrávky Hrabalových adventních promluv v Libici n. C. Tyto nahrávky vrhají na duchovní rozměr jeho myšlení a díla úplně nové světlo.

Nenechte si ujít rozhovor s autorem Pavlem Hoškem v Zastavení u Matky Terezy 19. 12. 2024.

Apoštolát modlitby

Úmysl papeže: Za poutníky naděje

Modleme se, aby nás nadcházející jubilejní rok posílil ve víře, pomohl nám rozpoznat uprostřed našich životů vzkříšeného Krista a proměnil nás v poutníky křesťanské naděje.

Národní úmysl: Za osamělě

Modleme se za ty, kdo jsou sami, aby prožili Boží blízkost a požehnání.

Fchodoviny, zpravodaj ŘK farnosti Praha-Chodov

Redakce: Blanka Pitřincová, Katka Friedová (rozhovory), **Foto:** Anna Procházková a spol.,

Grafika: Jakub Šilhavý / **Za obsah odpovídá:** P. Michael Špilar / Náklady na výtisk 16 Kč /

Archiv: kcmt.cz/fchodoviny

Uzávěrka čísla 15. dne předchozího měsíce.

Příspěvky zasílejte na fchodoviny@kcmt.cz.

Café Terezie Otevírací doba

- pondělí, úterý 15.30–21.30
- středa 15.30–19.00
- neděle 10.00–13.00

A dále v době kulturních programů v KCMT.
23. 12. – 4. 1. je kavárna zavřena.

Pravidelné bohoslužby

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00
Čtvrtek	–	6.45*
Pátek	18.00	6.45*
Sobota	8.00*	–
Neděle	8.00, 20.00	9.30, 11.00

*Rorátní mše svatě – vizte stranu 20.

Jedna nedělení bohoslužba je přenášena online na farním kanále [youtube.com/kcmtpraha](https://www.youtube.com/kcmtpraha).

Bohoslužby v DS Donovalská a K Milíčovu jsou přístupné pouze pro klienty.

Kancelář KCMT – Háje

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4

Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

Farní kancelář Chodov

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(jiný termín pouze po dohodě)

Bankovní spojení:

Banka Credits **104782676/2250**

Komerční banka **19-9362170227/0100**

Kontakty

P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Dominik Frič (farní vikář)	776 614 411	farnivikar@kcmt.cz
Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	reditelka@kcmt.cz
Kancelář KCMT	242 485 826	–
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	–
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Pavel Andrlé (správce)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Matouš Okrouhlý (předseda KSK Praha)	–	info@kskpraha.org
Vlasta Hamalová (koordinace dobrovolníků)	733 770 847	asistentka@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník KCMT)	–	kustod@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

PROSINEC

1. 12. 16.00 **První adventní koncert** – inscenace Vánoční příběh souboru KAMELIJA. Vhodné pro rodiny s dětmi. Představení je v duchu vánočních tradic a zachovává pravou podstatu Vánoc. Vypráví příběh o narození Ježíše až ke Třem králům. Doporučené vstupné 150 Kč.
5. 12. 17.00 **Mikulášská nadílka** – (není třeba se předem hlásit) Přijďte včas na prostor za Komunitním centrem a uvidíte světelné triky a příchod Mikuláše z nebe. Vstupné dobrovolné.
7. 12. 8.00– **DOBRODEN**
12.00 Pojdme uklidit před Vánoci naše dva domy.
8. 12. 16.00 **Druhý adventní koncert** – Královská harfa a něžný hobo – DUO Adamus – Šolcová. Zazní skladby Telemana, Bacha, Debussy a mnohé další. Doporučené vstupné 150 Kč.
11. 12. 17.00– **Svátost smíření pro děti**
18.00 Možnost přijmout svátost smíření pro děti a mládež před Vánoci.
15. 12. 16.00 **Třetí adventní koncert** – Jak se pozná advent – pásmo písní a básní Delicie Nerkové. Hudební a pěvecký doprovod Ráchel Skleničková. Doporučené vstupné 100 Kč.
17. 12. 17.00– **Svátost smíření pro dospělé**
20.00 Možnost přijmout svátost smíření pro dospělé (kostel sv. Františka).
19. 12. 19.00 **ZMT s Pavlem Hoškem** – O duchovních motivech v krásné literatuře. Více informací na straně 8.
22. 12. 16.00 **Čtvrtý adventní koncert** – violoncellové duo Marie Forestové a Judity Škodové. Zazní skladby autorů F. A. Kummera, J. Pauera a J. Rady. Doporučené vstupné 150 Kč.
23. 12. **Betlémské světlo** (více na www.kcmt.cz).
5. 1. 18.00 **Česká mše vánoční J. J. Ryby** v podání Pražského smíšeného sboru. Tříkrálový benefiční koncert pro Českou charitu. Doporučené vstupné 250 Kč a výše (KCMT).
17. 1. 19.00– **Farní ples** k tanci a poslechu hraje skupina REPETE. Vstupenky
23.59 budou k prodeji od 2. neděle adventní.

Rorátní mše svatě Každý čt a pá v 6.45 (KCMT). Každou so v 8.00 (kostel sv. Františka).

Otevřená kaple KCMT Zveme vás každé pondělí k návštěvě kaple Matky Terezy ke ztišení nebo prohlídce. Kaple bude otevřená od 16 do 18 hod.

Pravidelný program:

- **CAFE TEREZIE** – Po, Út 15.30–21.30, St 15.30–19.00, Ne 10–13.00. 23. 12. – 4. 1. je zavřeno
- **Knižní obchůdek** – Ne 10.30–13.00. 22. a 29. 12. je zavřeno
- **Farní knihovna** – St 16.45–17.45 a 18.45–20.00, Pá 10–12.00 (21. 12. 2024–7. 1. 2025 zavřeno)